

ὑμᾶς ἰδίᾳ περὶ τῆς ἀστρατείας βοηθεῖν, ἢ τούτων τινὰς
 δεῖσθαι αὐτοὺς τὴν ψήφον διδόντας. 5 Σκέψασθε δέ, ὦ
 ἄνδρες δικασταί, ἐὰν ἱκανὸν γένηται τεκμήριον ὅτι οὐδεὶς
 πω τῶν ἀρχόντων ἐν τῷ στρατοπέδῳ Ἀλκιβιάδῃ ἦν
 παρεσκευασμένος. Ἐχρῆν γὰρ αὐτούς, εἴπερ ἀληθῆ λέγου-
 σιν, ἀνακαλεῖν μὲν Πάμφιλον, ὅτι ἀφελὼν τὸν ἵππον
 ἱππέως ἀπεστέρει τὴν πόλιν, ἐπιβάλλειν δὲ τῷ φυλάρχῳ,
 ὅτι ἐξελαύνων Ἀλκιβιάδην ἐκ τῆς φυλῆς ἄκυρον ἐποίει
 τὴν τούτων τάξιν, κελεύειν δὲ τὸν ταχίαρχον ἐξαλείφειν
 αὐτὸν ἐκ τοῦ τῶν ὀπλιτῶν καταλόγου. 6 Νῦν δὲ τούτων
 οὐδὲν ἐποίησαν, ἀλλ' ἐν μὲν τῷ στρατοπέδῳ περιεώρων
 αὐτὸν ὑπὸ πάντων προπηλακιζόμενον κἂν τοῖς ἵπποτο-
 ξόταις ἱππεύοντα, ἐπειδὴ δὲ ὑμᾶς δεῖ παρὰ τῶν ἀδι-
 κούντων δίκην λαμβάνειν, χαριζόμενοι μαρτυροῦσιν ὑφ'
 ἑαυτῶν αὐτὸν τετάχθαι. Καίτοι δεινόν, ὦ ἄνδρες δικασταί,
 αὐτοὺς μὲν τοὺς στρατηγούς ὑπὸ τοῦ δήμου χειροτο-
 νηθέντας μὴ ἂν τολμήσαι πρότερον ἡμῶν ἡγήσασθαι, ἕως
 [ἂν] ἐδοκιμάσθησαν κατὰ τοὺς νόμους, Ἀλκιβιάδην δὲ
 τολμᾶν παρὰ τοὺς τῆς πόλεως νόμους ὑπ' αὐτῶν ταχθῆναι.
 7 Δεινὸν δέ μοι δοκεῖ εἶναι, ὦ ἄνδρες δικασταί, εἰ τῶν
 μὲν δεδοκιμασμένων ἱππέων οὐκ ἐπὶ τούτοις ἔστιν ὄντινα
 βούλονται αὐτοὶ εἰς τοὺς ὀπλίτας καταλέξαι, τῶν δὲ
 ὀπλιτῶν ἀδοκιμάστων ὄντων ἐπὶ τούτοις ἔσται ὄντιν' ἂν
 βούλωνται ἱππεύειν. 8 Εἰ μὲν τοίνυν, ὦ ἄνδρες
 δικασταί, ὄντες κύριοι πολλῶν βουλομένων μηδένα τῶν
 ἄλλων ἱππεύειν εἶασαν, οὐκ ἂν δικαίως χαρίζοισθε αὐτοῖς·
 εἰ δ' ἄκυροι ὄντες ὁμολογήσουσι τάξαι, ἐνθυμείσθαι χρή
 ὅτι ὁμωμόκατε τὰ δίκαια γνῶσεσθαι, ἀλλ' οὐχ ὅτι ἂν οὗτοι
 κελεύωσι ψηφιεῖσθαι, ὥστε οὐδένα χρή τῶν δεομένων περὶ
 πλείονος ὑμῶν αὐτῶν καὶ τῶν ὄρκων ποιεῖσθαι. 9 Καὶ
 μὲν δὴ, ὦ ἄνδρες δικασταί, εἰ τῷ δοκεῖ μεγάλη ἢ ζημία